

عنوان مقاله:

بازشناسی نسبت فرم و عملکرد در معماری

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد هادیان پور - پژوهشگر دوره دکتری دانشکده هنر دانشگاه تربیت مدرس تهران، ایران

ناصر یوسف پورباستانی - دانشجوی مقطع ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد بروجرد، ایران

صادق ابدال بیگی - دانشجوی مقطع ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از گرایش های مهم در تاریخ معماری، کارکردگرایی یا توجه به عملکرد ساختمان بوده که از سوی برخی از معماران قرن بیستم بر آن تأکید گردیده است. این گرایش غایت معماری را پاسخ گویی به عملکرد دانسته و عملکرد نیز مبتنی بر نیازهای فیزیکی- حرکتی انسان می باشد. در عملکرد فضا نوع استفاده از مکان و زمان بهره برداری از آن نقش تعیین کننده دارد. در یک فضای خاص، افراد مختلف رفتارهای متفاوت دارند یعنی فضا تأثیرات متفاوتی بر روی افراد مختلف دارد. این مقاله با هدف عمق بخشیدن به مفهوم عملکرد و قبول مشروط شعار معماری مدرن فرم پیرو عملکرد است به عنوان فرضیه از طریق تحلیل محتوایی بیانات و نظریه های هنجاری و تجربی موجود در معماری آن را به آزمون می گذارد. یافته های این پژوهش نشان می دهد که قابلیت یک فرم از یک سو به نیازهای استفاده کنندگان و انگیزه های درونی آنها و از سوی دیگر به توانایی های بالقوه شکل و فرم کالبدی محیط باز می گردد. از آن جهت که از یک سو مفهوم عملکرد گرایی با مجموعه وسیعی از خصوصیات انسانی در گیر بوده و از سوی دیگر به نگرش معمار نسبت به مجموعه ای از پدیده ها مرتبط می باشد لذا طرح او طیف وسیعی از نیاز های انسانی چون زیبایی شناسی و نمادگرایی یا معناشناسی را به عنوان بخش ی از عملکرد بنا شامل می گردد. این مقاله گزاره ای جدید جهت شناخت وسیع تر از نسبت فرم و عملکرد را را جایگزین شعار معماری مدرن می نماید

کلمات کلیدی:

فرم، عملکرد گرایی، خرد گرایی، تئوری معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395501>

